

Csipkerózsika

Gratulálok Báder Katalinnak és Ludwig Emilnek a február másodikán megjelent cikkeikhez! Nagyon tetszett a stílusuk (például a Csipkerózsika-hasonlatok), de ennél lényegesebb, ahogyan találóan elemzik a magyarországi liberalizmus térbeli és időbeli összefüggéseit. Számomra azért elfogadhatatlan az itthoni liberalizmus, mert *túlságosan kapcsolódik az elmúlt rendszerhez*. A térbeli összefüggés alatt az *internacionalizmusnak* a korábbihoz hasonló folytatását értem. Vezető liberálisaink közül pedig sokan *személyükben* kapcsolódnak a múlt rendszerhez. Elég csak a fent említett cikkek főszereplőjére, **Eörsi Istvánra** utalni: mily szép ívű pálya az Irodalmi Újság versétől a ZDF-nyilatkozatig, röpke negyven év alatt. Nagyon bízom abban,

hogy amíg a magyar nép *szabadon választhatja* meg vezetőit, addig ez a fajta liberalizmus rendre alulmarad a nemzeti, konzervatív erőkkel szemben. Hiszen ha a bolsevizmusból liberalizmusba mennénk át, a magyar nép lassan kihalna, illetve *beolvadna*. Csak a népi és a nemzeti gyökerekhez való visszatérés mentheti meg az országot, és ezt, ahogyan '90-ben, úgy '94-ben is tudja majd a *csendes többség!*

Mindehhez csak annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy azokból a cikkekből is érdemes lenne egy összeállítást készíteni „Kirekesztők” címmel, amelyekben a *kisebbség* rekeszti ki, teljes intoleranciával, Csurkától a kormányon át, most éppen Tom Kennedyig, a neki nem tetszőket.

Mensáros Tamás